

תת"ע (חיפה) 4680-06-25 - מדינת ישראל נ' מועתז מוחסן

תת"ע (חיפה) 4680-06-25 - מדינת ישראל נ' מועתז מוחסן שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 4680-06-25

מדינת ישראל

נגד

מועתז מוחסן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[17.08.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי לא התייצב לדיון בעניינו, שכן סמך על באת כוחו שתתייצב אליו. כמו כן, טוענת באת כוחו כי נכחה באולם בית המשפט ובשל נסיבות אישיות ובתום לב עזבה את אולם הדיונים עובר לדיון. כן טוען הנאשם כי עומדות לו טענות הגנה אשר ברצונו להעלות בפני בית המשפט.

המאשימה טוענת כי יפוי הכוח בין הנאשם לבאת כוחו נחתם ביום 19.07.25, יומיים לאחר הדיון שהתקיים בהיעדרו, ומכאן שלא ברור כיצד ציפה הנאשם שתתייצב לדיון. יתרה מכך, טוענת המאשימה כי טעות אנוש אינה מהווה סיבה לביטול פסק דין בהיעדר.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, צודקת המשיבה בטענתה כי יפוי הכוח בין הצדדים נחתם בדיעבד, ביום 19.07.25. משכך, אין כל אסמכתא כי אכן הנאשם יוצג על ידי באת כוחו במועד הדיון שהתקיים בעניינו.

יתרה מכך, גם לו אכן היה מיוצג הנאשם על ידי באת כוחו ביום הדיון, הרי שאין בעצם העברת הטיפול בתיק לטיפולו של אחר ואפילו עו"ד מטעמו, כדי לפטור את הנאשם עצמו מחובתו להתייצב לדיון כדין. ר' לעניין זה עפ"ת 66594-03-24 ארתור דילן (2.5.24) ממנו ניתן להקיש לענייננו:

"המערער הודה בבקשה כי אכן קיבל את הדו"ח, ומסר אותו לחברו, שעה שיכל בסד הזמנים שהיה לרשותו, להגיש בקשה להישפט או להגיש בקשה להסב את הדו"ח על שם הנהג בפועל, אך פעולה פשוטה זו שניתן לבצע אותו באופן מקוון, לא בוצע על ידו, ובחר, למסור את הטיפול לידי אדם אחר, גם כשנוקט המערער באפיק פעולה זה של הפניית הדו"ח לאדם אחר, היה עליו, כפי שקבע בית-משפט קמא, לוודא את ביצוע הפעולה ולפקח על הפניית הדו"ח אל החבר על מנת לוודא שבסד הזמנים הקבוע תוגש בקשה להסבת הדו"ח או בקשה להישפט, ומשלא עשה כן, אני תמים דעים עם בית-משפט קמא שאין למערער אלא להלין על עצמו".

כן ר' עפ"ת (ירושלים) 51943-07-23 אבו חרוב (22.1.24):

"כפי שקבע בית המשפט קמא, המערער לא יצא ידי חובתו בכך שמסר את הטיפול בהודעת הקנס למי מטעמו. היה עליו לעקוב ולוודא כי הטיפול הושלם, וכי הבקשה הוגשה במועד (השוו: ע"פ (ירושלים) 4186/09 שמשון נ' מדינת ישראל, 26.04.2009; ע"פ (ירושלים) 2161/08 קורנפלד נ' מדינת ישראל, 29.7.2008). מכל מקום, טעות של הנאשם או מי מטעמו לא הוכרה בפסיקה כעילה המצדיקה הארכת מועד להישפט (רע"פ 5344/23 גלגלי נ' מדינת ישראל, 15.08.2023; רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (6) 803, 793; רע"פ 8862/21 מסארה נ' מדינת ישראל, 29.12.2021)".

באשר לטענת ב"כ הנאשם בדבר עזיבת האולם בטרם הדיון בתום לב, נקבע בפסיקה זה מכבר כי שגגה ושכחה אינם מהווים "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ו"אינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) וכן רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

באשר לטענת עיוות הדיון, הנאשם לא פירט כפירתו או כל טענות הגנה אפשריות. כל שטוען הנאשם הוא כי ברצונו להישפט, ועומדות לו טענות הגנה אותן הוא מבקש להעלות בפני בית המשפט. המדובר בטענה שהועלתה בעלמא, ללא ביסוס או פירוט מספק, ומשכך אין בידי לקבלה. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף נוכח מהות העבירה בה הואשם הנאשם- שימוש ברכב ללא ביטוח בתקוף. במקרה זה, את טענת ההגנה הרלבנטית, קיומו של ביטוח בתוקף, ניתן היה להוכיח באמצעות צירוף מסמכים מתאימים; וזאת לא נעשה.

כן יוער כי העובדה שהנאשם לא קיבל את יומו בפני בית המשפט ממילא לא מבססת טענת עיוות דין (בניגוד לנטען בסעיף 5 לבקשה).

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי יש טעם להיענות לבקשת הנאשם ולהורות על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. פסק הדין מיום 17.07.25 יותר על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ה, 17 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.